

stă țerră, nopțile sunt foarte frigurose, și mai ales pe marginea riurilor, aerul è de o asprime ne-spasă.

Spre a nu se stinge focul peste noapte, acestu bunu tată adună lemne, de quarî se află cu îndestullare în aqweste ținuturi nelocuite, apoi ședeà jos înaintea cortuluî; ast-fel veghiâ pînă la ȃișă. La piciorerele salle sforăia Azorū, credinciosul lor amicū, quare-î urmase la Brasilia, și le arrētă neîncetat unū mare amorū și devotamentū. Din quând în quând ellū ridică capulū, mișcă cōda și lingeà mânele bêtrânuluî seū domnū, qua și cum ar fi voit să ȃică : « Voiescū să veghiedū cu tine. »

« Dee-le Dumneȃeū unū somnū dulce și întremătorū! ȃiceà bunulū bêtrânū, unind mânele și înălțându-și ochiî cōtre cerulū semēnatū de stelle schinteietōre. Fiă qua și bunul nostru Conrad, quare s'a sacrificatū cu atâta generositate pentru noi, să guste unū somnū liniștitū, quare să-lū facă a uita neajunsurile și trudele de peste ȃi ! »

CAPITULUL XIII.

Conrad — Bunulū Negru.

È timpulū să ne reînturnăm la Conrad, quare,